

عنوان مقاله:

بررسی نقطه برش و قدرت نسبت نوتروفیل به لنفوسیت در تشخیص روند التهابی مزمن در بیماران

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 58، شماره 6 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نگس السادات زاهد - استادیار بیماری های کلیه، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

زینب کریمی محلی - دستیار بیماری های داخلی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مقدمه وجود شرایط التهابی در بیماران ESRD باعث افزایش ریسک بیماری های قلبی عروقی و نیز افزایش مرگ و میر در این بیماران می شود. در برخی مطالعات نسبت نوتروفیل به لنفوسیت و نسبت پلاکت به لنفوسیت به عنوان یک مارکر التهابی در بیماران مطرح شده است. در این مطالعه ما به بررسی ارزش تشخیصی این نسبت ها با توجه به دو مارکر ثابت شده وضعیت التهابی یعنی، CRP و آلبومین پرداخته می شود. روش کار در این مطالعه توصیفی 120 بیمار مبتلا به ESRD با توجه به کرایتریای ورود و خروج بیماران به صورت گذشته نگر از دو بیمارستان لقمان و اشرفی اصفهانی وارد مطالعه شدند. سپس متغیر های مطالعه با توجه به پرونده بالینی بیماران و آزمایشات بیماران جمع آوری شده و با نرم افزار SPSS و آزمون های اسمیرنوف کوموگروف و من ویتنی و رک کورو مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج در گروهی از بیماران که با توجه به CRP در وضعیت التهابی قرار داشتند، نسبت به گروهی از بیماران که در وضعیت طبیعی قرار داشتند، نسبت نوتروفیل به لنفوسیت و نسبت پلاکت به لنفوسیت تفاوت معنی داری نشان نمی داد. در صورتی که آلبومین به عنوان مارکر التهاب در نظر گرفته می شد. بیمارانی که با توجه به سطح آلبومین در گروه التهابی قرار می گرفتند نسبت نوتروفیل به لنفوسیت میزان بالاتری نسبت به گروه طبیعی داشتند (6/2 در مقایسه با 02/3) ولی اختلاف معنی دار نبود. نسبت پلاکت به لنفوسیت نیز تفاوت معنی داری نشان نمی داد. نتیجه گیری هر چند که نسبت نوتروفیل به لنفوسیت با شرایط التهابی در بیماران مرتبط است ولی حساسیت، اختصاصیت این تست به عنوان یک مارکر برای شرایط التهابی پایین است.

کلمات کلیدی:

التهاب، نوتروفیل، لنفوسیت، پلاکت، ESRD

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955567>

